

Vergaderjaar 1997–1998

23 147

Regels ter bescherming van in het wild levende planten- en diersoorten (Flora- en faunawet)

Nr. 74

AMENDEMENT VAN DE LEDEN SWILDENS-ROZENDAAL EN VAN DEN BOS

Ontvangen 29 september 1997

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

I

Het eerste lid wordt vervangen door:

1. Het is verboden:

- a. planten of producten van planten, of dieren dan wel eieren, nesten of producten van dieren, behorende tot een beschermde inheemse of beschermde uitheemse plantensoort onderscheidenlijk een beschermde inheemse of beschermde uitheemse diersoort, of
- b. dieren behorende tot een niet beschermde uitheemse diersoort, te koop te vragen, te kopen of te verwerven, ten verkoop voorhanden of in voorraad te hebben, te verkopen of ten verkoop aan te bieden, te vervoeren, ten vervoer aan te bieden, af te leveren, te gebruiken voor commercieel gewin, te huren of te verhuren, te ruilen of in ruil aan te bieden, uit te wisselen of ten toon te stellen voor handelsdoeleinden, binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen of onder zich te hebben.

II

Na het eerste lid wordt – onder vernummering van het tweede lid in derde lid – een nieuw lid ingevoegd, dat luidt:

2. Onverminderd het bepaalde in het derde lid gelden de in het eerste lid genoemde verboden niet ten aanzien van de in het eerste lid onder a en b genoemde dieren indien deze:

- a. afkomstig zijn van een bij algemene maatregel van bestuur aangegeven instelling;
- b. voor zover dat redelijkerwijze technisch mogelijk is onderhuids zijn voorzien van een elektrotechnische identificatie, en
- c. geen onaanvaardbaar risico vormen voor de introductie van ziektes bij de inheemse fauna.

Een aanwijzing van een instelling als bedoeld onder a kan slechts plaatsvinden indien:

1°. de instelling bij zijn werkwijze met betrekking tot de in het eerste lid onder a en b genoemde dieren het voortbestaan van de in het wild levende diersoort waartoe zij behoren niet in gevaar brengt en op een acceptabele wijze het welzijn van de betrokken dieren in acht neemt;

2°. de bevoegde instantie van het land waar de faciliteit is gevestigd, op schrift heeft verklaard dat de instelling in staat is tot het in gevangenschap fokken van de soort, en daartoe bevoegd is, en

3°. de export vanuit de instelling bestaat uit slechts gefokte dieren.

III

In het tot derde lid vernummerde tweede lid wordt onderdeel b vervangen door:

b. voor zover betrekking hebbend op de in het eerste lid onder a genoemde planten of producten van planten, of dieren dan wel eieren, nesten of producten van dieren, behorende tot een beschermde uitheemse plantesoort, onderscheidenlijk een beschermde uitheemse diersoort overeenkomstig de Wet bedreigde uitheemse dier- en plantesoorten zijn verworven voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit artikel.

Toelichting

Dit amendement beoogt het invoerverbod of de invoerbepanking voor dieren die op grond van EU-CITES of CITES bepalingen reeds tot een bedreigde uitheemse diersoort behoren, uit te breiden naar niet-CITES diersoorten. Middels ketenbeheersing, namelijk certificering van de instelling (analoog aan de Wild Bird Conservation Act of 1992; art. 107, (b), van de USA) en voor zover mogelijk elektronische identificatie van de dieren, kunnen meer waarborgen gegeven worden ten aanzien van de bescherming van soorten en het welzijn en de gezondheid van de betrokken dieren. Bovendien kan de handhaving er vergemakkelijkt door worden.

Het amendement is een uitwerking op basis van het voorzorgsprincipe van de Verklaring van Rio de Janeiro (principe 15) en van de milieu-afspraken binnen het EU-verdrag (130R, lid 2). Dit is ook de basis voor de nieuwe EU-CITES verordening (EC 338/97). Artikel 130 T van de milieu-paragraaf in het EU-verdrag stelt daarbij expliciet, dat de Lidstaten verdergaande maatregelen mogen treffen. De nieuwe EU-CITES verordening herhaalt dit in de considerans, nummer 3.

Handelsbepankingen zijn bovendien mogelijk ter bescherming van het leven en gezondheid van dieren (EU-verdrag, artikel 36).

Ketenbeheersing van de handel als voorgesteld kan gezien worden als een alternatief voor vormen van exploitatie, die niet wenselijk zijn op grond van (1) gemis aan afdoende gegevens omtrent populatie-effecten en (2) welzijnsproblemen in het land van herkomst, tijdens het transport en de quarantaine van uit het wild afkomstige dieren die ongeschikt zijn om te worden gehouden. Immers – ad (1) –, bij het onbekend zijn van populatiebiologische parameters is het een kwestie van afwachten of en wanneer een soort bedreigd wordt verklaard en opgenomen in de EU-CITES bijlage. Dit is in strijd met het beginsel van soortenbescherming en «wise use».

Swildens-Rozendaal
Van den Bos